

ich bi halt allewil e wunderfitziger Plaüderi gsi, un ni mim Alter changiert me nimmig.

Herr Helder (sitzt an si Chavelet).

Desto schlechter . . .

Herr Finot.

Desto besser! . . . im Gegetheil . . . ich halt an mine Fehler . . . ich thüe se jetz scho fufzig Jahr herberge un bi recht z'friede mit . . . soll ich Ihne mi G'schichte verzähle?

Herr Helder.

Fir was? . . .

Herr Finot.

Eh . . . fir ass Sie mich kenne lehre . . . so arm ass ich bi in dem Moment, so bin i vielleicht doch nitt z'verachte . . . wenn ich kei Geld ha, so ha-n-i doch Idee . . . wer weisst, 's Glick vo me Mensch ka mängmol vom nächste beste Bettler abhänke! . . .

Herr Helder.

Was mi Glick abelangt, so hat's ebber anders scho g'macht . . . Ich dank Ene wege dem nitt weniger fir dr güete Wille.

Herr Finot.

Bäh . . . so sin d'junge Lit . . . Sie glaüwe sich jetz glicklig, wil Sie die blonde Jumpfre dert hirothe? . . . (er zeigt uf dr Salon).

Herr Helder.

Wie wisse Sie . . .

Herr Finot (unterbricht ne).

Do brücht me alleweg e vierblätlig Klee, fir das z'merke . . . dr nächste beste Pfanneflicker hätt's jo errothe, wenn er eüch binander g'säh hätt vorig . . . un die Portraits dert, wo Sie üs em Kopf g'macht hän wohrschinlig! . . . Ich kenn das Ding . . . awer 's Glick, mi Liewer, isch nitt nur allei in ere Liewe, wo mehr

oder weniger lang dürt, un wenn d'Poete noch so 's Gegetheil allewil üs dr Hitze rede . . . 's Glick hat doch allewil liewer e verguldet Plafond as eüns mit Spinnwettenester . . .

Herr Helder (lacht).

Wotte Sie vielleicht mis vergulde? . . .

Herr Finot.

Jetz grad nitt (er b'schaüt melancholisch sine v'rissene Schüeh) 's Metall drzüe fehlt mr ganz un gar . . . doch nur Geduld . . . ich kumm o wieder in d'Höche . . .

Herr Helder (fir sich).

Andere rede vom Sterwe-n-in dem Alter. (lüt) Sie hän güete Hoffnung . . .

Herr Finot.

Ich bi ewe ne Finot . . . noch emol, wänn Se mi G'schichte höre? . . .

Herr Helder.

Wenn Sie dra halte . . .

Herr Finot (nimmt e Piffestumpe üs em Sack un e Restle Düwack im e Briefle vo-n-ere Zeitung g'macht).

Me derf jo räüche bi Ihne, nitt wohr?

Herr Helder.

Parbleu! . . .

Herr Finot (zündet si Piffen-a, setzt si grätling uf e Stüehl un trillt si Bart).

Sie mien wisse, ass ich als ganz kleiner Büe scho immer dr Handel im Kopf g'ha ha . . . 's G'schäftlemache, das isch mi Sach gsi! . . . Im zwölfte Jahr scho bin i d'heim furt un ha mi als Mousse engagiert, dr Kopf voll Rechnunge un Vorschläg, wie-n-ich rich werde will . . . Am erste Land scho bin i desertiert, un vo dert eweg isch mi Lewe nit meh as e Wettrenne gsi . . . Ich bi allei mehr g'loffte as zwanzig ewige Jude! ich